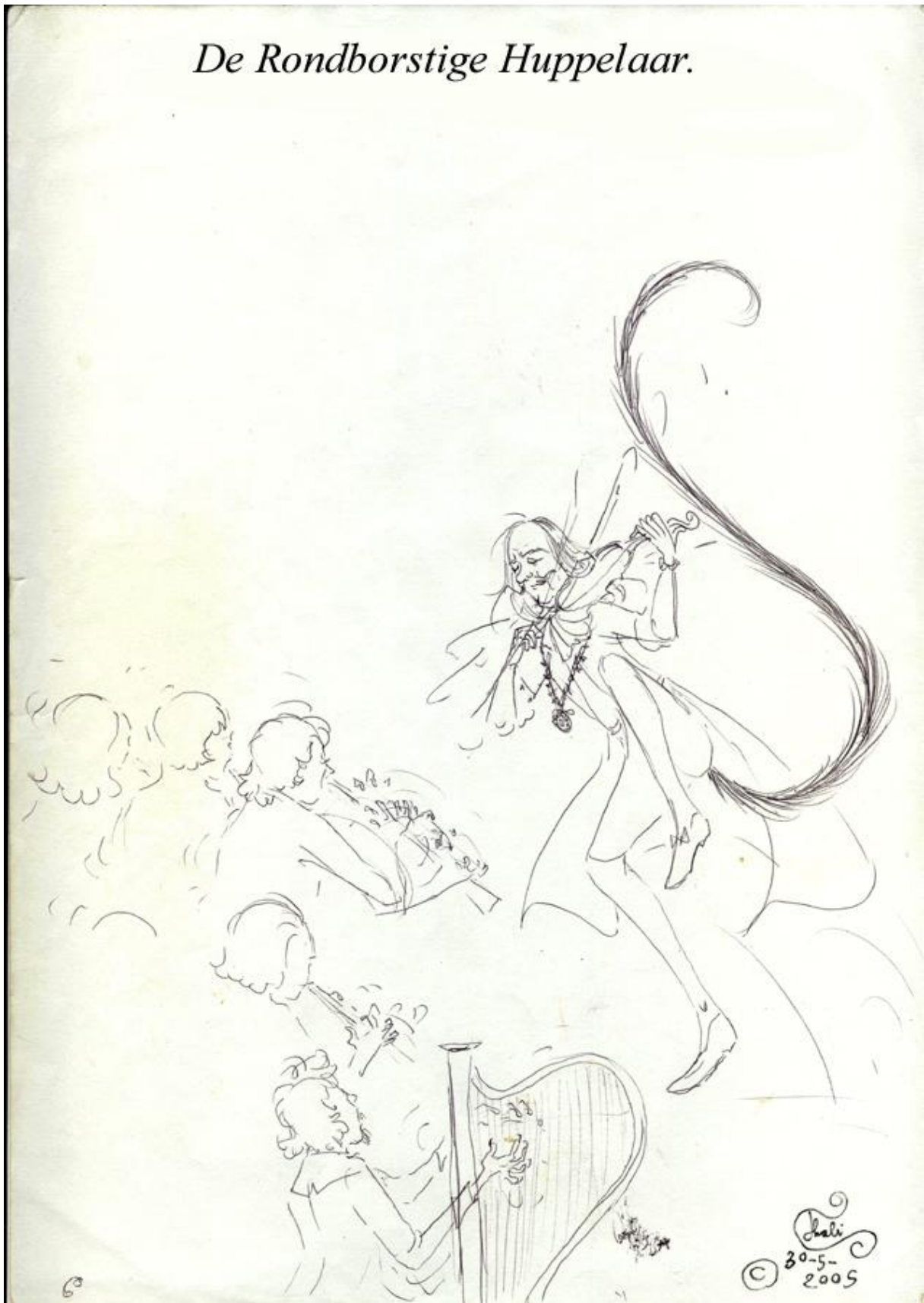

De Rondborstige Huppelaar.

Voorplaat De Rondborstige Huppelaar, een stripverhaal over een alternatieve levensgeschiedenis van Michiel de Ruijter.

Michiel Adriaanszoon werd op 24 maart,
anno 1607 geboren te Vlissingen.
Als baby was hij al gevoelig voor muziek.

Zodra hij kon praten,
wou hij een viool,
Maar zijn ouders waren arm.
Dus kreeg hij in 1611 als doekje tegen het bloeden
een zaag en een boog.
Want violen waren duur.

Er wordt vaak beweerd dat hij
een vechtersbaas was.
Niets was minder waar.
Als kind was hij dan wel de aanvoerder,
wanneer hij met andere kinderen speekte.
Maar meestal was hij op zichzelf
en een rustig melancholisch jongetje.

Hij kon met heel veel dingen een wijsje spelen.
Zoals met een piepende deur.
Hoewel iedereen kermde van het
piepende geluid, deed hij net
alsof hij moest buigen voor
het applaus van een groot publiek.

In 1618 besloten zijn ouders dat hij maar op zee moest, want in hun ogen was Michiel nergens anders nuttig voor. Stiekum nam hij zijn lij mee, die hij zich van school had toegeëigend.

Hij bogen als scheepsjongen, maar al snel werd hij assistent van de boodsman. Het was niet duidelijk wat erger was. Gestraft worden door slaag met de kat met negen staarten. (Een soort zweep van de boodsman). Of het aanhoren van Michiels gekras en gepiep.

Maar ook zijn eindeloze gedweep over de goddelijkheid van hoge piepgeluidjes, wanneer hij niet speelde, was om scheurbuik van te krijgen.

Een voordeel was dat iedereen zich wel netjes aan boord gedroeg.

Het duurde even voordat de kleine Michiel er achter kwam, waarom hij werkelijk in de gust viel bij de boodsman.

Hij ontdekte een keer de watjes van de boodsman. Niemand vond zijn muziek echt mooi. Hij smeed zijn lij in diggelen en was ontroostbaar.

Men kwam er achter dat Michiel helemaal nooit de intentie had om te kwellen als hij muziek maakte. Hij huilde hartverscheurend omdat niemand de ziel begreep van hoge kraak- en piepgeluiden.

ik mis het ritme

Ach, het is in elk geval beter dan zijn lijgekras en deurgepiep

Maar ondanks dat hij nu herkend werd als een beetje apart en anders gedijde hij verder goed aan boord. Hij kocht van het loon dat hij kreeg eindelijk zijn eerste viool zodra hij ergens aan wal kwam. Verder kon hij redelijk orde houden. Als kind had hij al gezag, waardoor degenen boven hem wat meer vrije tijd kregen.

In 4 jaar tijd klonm hij op tot matroos. In die periode werd een keer het schip waar hij op zat, door Spaanse kapers geënterd. Michiel raakte gewond aan zijn linker arm. Aan wal wist hij met twee andere matrozen te ontsnappen. Ze zwierven door Frankrijk terug naar de Nederlanden. Michiel werd ziekelijk door de verwondingen aan zijn arm en moest vaak een paard huren

